

ŞAIRİN BIRAKTIĞI YERDEN

I.

Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Asılıyım halatlara, omzum gökleri görür
Gökler benim baktığım yerden çok kolay
Yer ahali, kaya kenti, sımsıcak insanlar
Benim kendimi örüşüm gençlikte
Aşka ve halka olanca sırtlanışım
Ve çözülür sırtlarım omuz başlarımdan
Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Dünyayı çözer kolayca, ipler eskir
Ellerim saklar eski gizemleri, ellerim
Olur kayıp giden dünyanın en uç ağzından.

II.

Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Başlarım mevsimlerin şakiyan heybetine
Omzum aşkı taşır, bir şehrin tüm sırrını
Yer ahali, kaya kenti, sımsıcak insanlar
Beni izler dudak ısırışlarıyla, heybet budur
Dünyanın kanaması ve aşkların ıhlamuru da
Ağaçların ve apartmanların, taşıtların ve
Suların dalgalanması, çarçabuk toplanması
Bacakların, bir yolu kaplayan çocuk sesleri budur.
Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Gizemleri dağıtmaya başlarım yaylalara
Çakılır gökte şimşek benim başladığım yerden.

III.

Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Asılırim halatlara, omzum gökleri görür
Uçar sarışın ve esmer gemilerim gökte
Yerde süzülür üzgün geçmişim yıllarca
Kapılıp gider ışık gökte aya, yerde zamana
Izdrabım takılır, beni kadınlar yıkar odalarda
Çünkü şairlik iliştilmiştir yakama, kalkarım
Yerlerden ve kitaplardan, acımdan sahte saatler
Oyulur, terziler bana takımlar ve ağırlıklar biçer
Evlerden taşar kahkaham çünkü evler beni boğar
Kendim büyük bir şairin bıraktığı yerden
Zamanı işler تنها kalplerin paslı demirine
Çekilir halatlar sulardan, gemiler asılır yere
Şairlik arkamdan koşup yetişir günün birinde
Günün birinde çekilip gidilir çürür arkada dünya.

Selim Faruk Tokgöz